

GEZ**KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO**

3. Miejscowość

DZIAŁDOWO

1. Nazwa

budynek mieszkalny

2. Czas powstania

pocz. XX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

ul. Tylna 4
13-200 Działdowo

5. Przynależność administracyjna

województwo:
warmińsko-mazurskie**powiat:** działdowski**gmina:** Działdowo**obręb:** 0001 Działdowo
działka nr: 1057

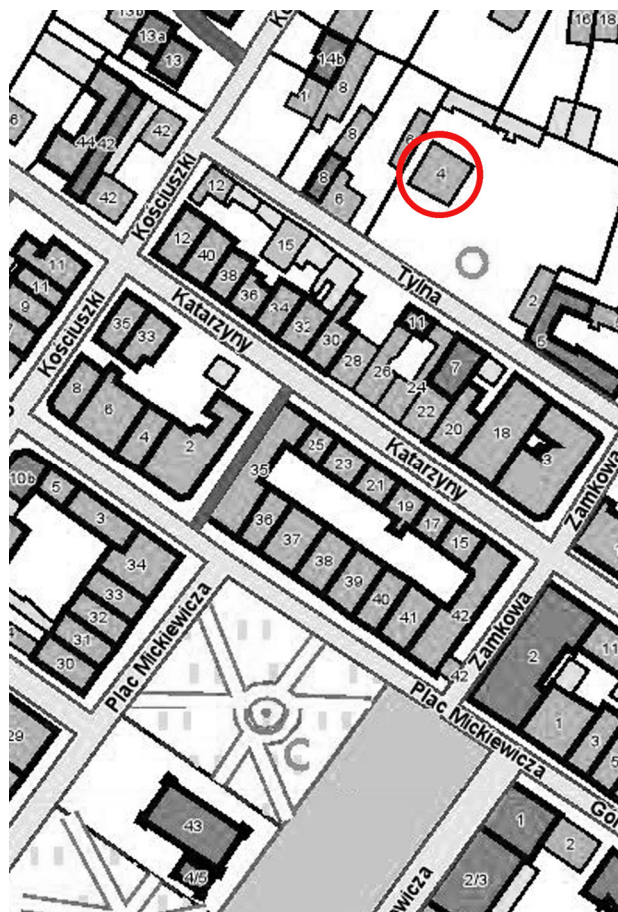
6. Formy ochrony

**Ustawa z d. 23.07.2003 o
ochronie zabytków i opiece
nad zabytkami (art. 7)**
- Założenie Urbanistyczne
Starego Miasta Działdowa -
decyzja z 22.08.1960r. (A-530)**Ustalenia ochrony w MPZP
Miasta Działdowo - Uchwała nr
XXXVI/445/02 Rady Miejskiej w
Działdowie z 24.05.2002r. wraz
z późniejszymi zmianami****Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo
budowlane (art. 39. ust. 3)**
- Gminna Ewidencja Zabytków

7. Opracowanie karty adresowej

autor: Anna Majewska

data: grudzień 2013r.

9. Fotografia dodatkowa

10. Opis architektoniczny

Obiekt założony na planie prostokąta, 2-kondygnacyjny ze ścianką kolankową, o zwartej bryle, murowany z cegły ceramicznej. Dach 2-połaciowy, niski, kryty papą. Fasada 5-osiowa, dekorowana 2 gzymsami kordonowymi z ukośnie ustawionych cegieł. Otwory okienne pierwotne zwieńczone łukiem odcinkowym z łukowym naczółkiem, częściowo wtórnie przemurowane do formy dużych prostokątnych witryn. W ścianie kolankowej wąskie otwory doświetlające zamknięte łukiem odcinkowym, częściowo zablendowane. Stolarka wtórna PCV. Elewacje szczytowe częściowo wtórnie otynkowane. Do fasady dostawiona wtórna, szklana oranżeria.

11. Stan zachowania

Zachowana bryła budynku. Częściowo zachowane opracowanie elewacji.

12. Historia miejscowości lub obiektu

Działdowo lokowane na prawie chełmińskim 14.VIII.1344r.; dogodne położenie implikowało dobre kontakty handlowe; niszczone w czasie kolejnych pożarów i wojen. Po pożarze w 1733r. miasto odbudowano wg planu J.L.Schultheiss von Vhfriedt; po pożarze w 1794r. plan odbudowy miasta opracował mierniczy Tite i radca wojskowy Schimmelpfennig a obecny kształt centrum miasta jest efektem tej realizacji. W końcu XIX w. autorem większości realizacji był A.Stohr i skromniejszy A.Goerke. W 1915r. zatwierdzono plan odbudowy F.Kahma. Po zniszczeniach I WS architektoniczne wytyczne odbudowy miasta nadał H.Muthesius.

13. Uwagi

Przywrócić utracone cechy historyczne obiektu.